

Honec krav (Ghost Riders in the Sky)

Hála Karel

Po zasmušilé pustině jel starý honec krav
den temný byl a ševelil jen vítr v stéblech trav
tu honec k nebi pohledl a v hrůze zůstal stát
kdy z rozervaných oblaků viděl stádo krav se hnát

R: Jipija-é jipijajou, to přízraky táhnou tmou

Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy rezavé
a oblohou se neslo jejich kopyt dunění
a za nimi jeli honáci až k smrti znavení

R: Jipija-é jipijajou, to přízraky táhnou tmou

Ti muži byli zsinaní a kalný měli zrak
a marně stáda stíhali, jak mračno stíhá mrak
a proudy potu smáčeli jim tvář a košili
a starý honák uslyšel jejich jekot kvílivý.

R: Jipija-é jipijajou, to přízraky táhnou tmou

Tu jeden z nich se zastavil a pravil: " Pozor dej,
svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej
bys nemusel se věčně věku tady s námi štvát
a nekonečnou prérii, tahle stáda s námi hnát.